

Afsnit III.

Andre bestemmelser.

§ 9. Hvis der tilkommer en skatteyder, der ved skatteberegningen stilles som forsørger, fradrag i henhold til § 1, stk. 1 d, i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v., kan skattelettelse efter nærværende lov ikke indrømmes på grundlag af et større beløb end forskellen mellem 2.500 kr. og det nævnte fradrag. Skal skatteyderen ved skatteberegningen stilles som ikke-forsørger, kan skattelettelse ikke indrømmes på grundlag af et større beløb end forskellen mellem 2.000 kr. og det nævnte fradrag.

§ 10. Begæring om skattelettelse efter denne lov skal fremsættes over for de skattelignende myndigheder senest samtidig med indgivelsen af selvangivelsen for det pågældende skatteår. Finansministeren fastsætter, i hvilken form begæring skal indgives, og hvilke oplysninger den skal indeholde.

§ 11. Når skattelettelse er indrømmet, kan fradragsretten for personlige skatter kun udøves for det efter skattelettelsen pålignede beløb.

§ 12. Skattelettelse i henhold til denne lov indrømmes *ikke skatteydere, der er omfattet af sømandsskatteordningen.*

§ 13. De i kontrollovens § 13, stk. 1 og 2, stk. 3, 1. punktum, og stk. 4, samt §§ 14-16 indeholdte bestemmelser om straf for skattesvig m. m. finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor forhold som de i bestemmelserne beskrevne udvises med hensyn til de i nærværende lov omhandlede skattelettelser eller kontrollen med disses beregning.

§ 14. Skattelettelse i henhold til denne lov indrømmes fra og med skatteåret 1963-64.

§ 15. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov.

Forslaget til nærværende lov, der undergik væsentlige ændringer under sagens behandling i folketinget, var et led i de foranstaltninger, der gennemførtes i forbindelse med indførelsen af den almindelige omsætningsafgift. Det vedtoges samtidig med de to nedenfor omtalte lovforslag om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. og om ændring i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.